

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205191
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8816205191.5

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Jánom Kozenkom v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: Š. D., O.. XX. XX. XXXX, V. B. XXX, XXX XX B., o zaplatenie 546,55 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu, v časti zrušenia Krajským súdom v Prešove, z a m i e t a .
- II. Žalobca je p o v i n n ý nahradit' žalovanému trovy konania vo výške 60,08%.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 60,08%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 546,55 eur spolu s úrokom vo výške 19,50 % p.a. zo sumy 300 eur od 01. 05. 2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % p.a. zo sumy 453,99 eur od 01. 05. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 20. 10. 2010 zmluvu o povolenom prečerpaní. Na základe zmluvy o prečerpaní poskytol žalobca žalovanému prečerpanie na bežnom účte do limitu 300 eur. Úver mohol byť čerpaný odo dňa 20. 10. 2010. Zmluvné strany sa dohodli, že výška úrokovej sadby je 16,90 % ročne a výške sadzby úrokov z omeškania je 9 % ročne, a je platná, kým nedôjde k zmene úrokovej sadzby/úrokových sadzieb podľa čl. III. VZP pre prečerpanie. V zmysle čl. III. VZP pre prečerpanie je aktuálna úroková sadzba zverejňovaná v priestoroch navrhovateľa a na jeho internetovej stránke. V zmysle čl. II ods. 5 VZP pre prečerpanie bol žalovaný k poslednému dňu kalendárneho mesiaca povinný zabezpečiť na jeho bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu mesačných úrokov a úrokov z omeškania. (t.j. žalovaný nie je povinný splácať vlastnú čerpanú istinu počas trvania zmluvného vzťahu). Žalovaný nedodrжал dohodnuté zmluvné podmienky v dôsledku čoho žalobca žalovaného viackrát vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky. Vzhľadom na to, že žalovaný ani po niekoľkonásobnom písomnom vyzvaní dlh nevyrovnal, žalobca dňa 28. 02. 2014 určil splatnosť úveru v súlade s čl. VII ods. 2 písm. a) VZP pre prečerpanie.

2. Rozsudkom 4Csp/19/2016-99 zo dňa 08. 06. 2017 súd vo veci rozhodol a to tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 109,10 eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 01. 03. 2014 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,08 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, a to v celom rozsahu, s poukazom na § 355 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedol, že súd nezistil spoľahlivo výšku odplaty úveru, a tým nesprávne právne posúdil danú vec keď vyhodnotil, že úroková sadzba dohodnutá v zmluve vo výške 16,90 % ročne, hoci bola nepochybne v súlade s platnou právnou úpravou mala žalobcovi priniesť neprimerané majetkové zvýhodnenie z dôvodu (podľa súdu) nadpriemerne vysokej úrokovej sadzby

úveru. Podľa žalobcu nevybočil a ani nemal čím vybočiť z pravidiel morálky pri uzatváraní zmluvy, súdom použitý výpočet odplaty nemá oporu v žiadnom dôkaze a nemá relevanciu v otázke posudzovania primeranosti odplaty veriteľa za poskytnutie úveru. Nie je známe, prečo súd zvolil ako relevantné obdobie splatnosti úverov nad 5 rokov, hoci zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Ak by mal byť akceptovaný súdom načrtnutý spôsob stanovenia súladu výšky odplaty s dobrými mravmi, akákoľvek úroková sadzba nad priemernou úrokovou sadzbu bola by v rozpore s dobrými mravmi, čo by ad absurdum znamenalo, že by rádovo približne polovica poskytnutých úverov na základe výšky dohodnutej úrokovej sadzby mala prekročiť celoštátny priemer, preto by táto polovica mala byť neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Konajúci súd sa v rozsudku vôbec nezaoberal revolvingovou povahou poskytnutého úveru, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o spoľahlivo zistenom skutkovom stave, aplikácii príslušných právnych noriem, ako aj presvedčivosti odôvodnenia rozsudku. Tento typ úveru je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah môže fungovať neurčitú dobu. Je výlučne v dispozícii dlžníka koľko vyčerpá, a je teda výlučne v dispozícii dlžníka aj suma, ktorú bude povinný titulom úverového vzťahu zaplatiť. Obmedzenie zmluvy o povolenom prečerpaní na určitý časový úsek by bolo nielen v rozpore s produktom povoleného prečerpania, ale aj v rozpore s podstatnou náležitosťou uzatvorenej zmluvy, t.j. s prejavenu vôľou zmluvných strán. Úrok za úver je esenciálnou náležitosťou zmluvy o úvere, je vylúčené, aby sa zmluvné strany dohodli na bezúročnom poskytnutí peňažných prostriedkov a ani súd nemôže svojím postupom negovať základnú charakteristiku zmluvy o úvere. Vo vzťahu k zmene výšky úrokovej sadzby žalobca uviedol, že ide o skutočnosť, ktorá má svoj pôvod v časovo neobmedzenom úverovom vzťahu, ktorým je povolené prečerpanie. Zmena úrokovej sadzby bola medzi stranami riadne dojednaná, čomu nasvedčuje aj to, že žalovaný aj po zmene úrokovej sadzby ďalej čerpal peňažné prostriedky a riadne poskytoval za peňažné prostriedky odplatu. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd konštatoval nepostačujúce, nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie, výsledok hodnotenia dôkazov tak nezodpovedá tomu, čo mohlo byť zistené hodnotením dôkazov, ich dôsledným posúdením v ich vzájomnej súvislosti. Uvedené sa však netýka konštatovania, že žalobca súdu nepreukázal nárok na poplatky 85 eur. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie nemajú oporu v postupe, ktorý pri hodnotení dôkazov realizoval, čo má za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Ak by totiž odvolací súd odoprel účastníkom možnosť prieskumu správnosti tých skutkových zistení, ktoré neboli v konaní na súde prvej inštancie považované za právne významné, avšak zo strany odvolacieho súdu boli by posúdené ako rozhodujúce, porušená by bola zásada spravodlivého súdneho konania. Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne vec prejednať. Vo vzájomnej súvislosti a jednotlivosti posúdi dôkazné prostriedky, ktoré mu boli predložené k rozhodnutiu sporu, pričom pri novom rozhodovaní bude vychádzať z právneho názoru uvedeného odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení. V novom rozhodnutí sa bude zaoberať tou časťou nároku, o ktorej doposiaľ nerozhodol, t.j. rozsahom prevyšujúcim vyhovujúci výrok. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Súd podľa pokynu Krajského súdu v Prešove vykonal dokazovanie.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 20. 10. 2010, Obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu účinnými od 01. 09. 2010, výzvou na zaplatenie, Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 01. 03. 2014 spolu s kópiou obálky s doručenkou, štandardnými európskymi informáciami, písomným podaním žalobcu spolu s výpisom z úverového účtu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 20. 10. 2010 banka oznámila žalovanému, že na základe jeho žiadosti mu schválila povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu 300 eur. Úver môže byť čerpaný od 20. 10. 2010. Zmluvné strany sa dohodli, že výška úrokovej sadzby predstavuje 16,90 % a sadzba úroku z omeškania je vo výške 9 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár poskytnutý dlžníkovi v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy.

8. Podľa článku II. Čerpanie a splácanie úveru bod. 5 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, klient je povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich

pre úhradu mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov z omeškania. V prípade že nie je posledný deň kalendárneho mesiaca pracovným dňom je klient povinný toto zabezpečiť najneskôr do konca posledného pracovného dňa v kalendárnom mesiaci. V prípade nepovoleného prečerpania Úverového limitu je čiastka, o ktorú bol úverový limit prekročený, splatná ihneď. Ku dňu konečnej splatnosti úveru je klient povinný uhradiť aktuálne čerpanú čiastku úveru vrátane príslušenstva.

9. Podľa článku III. body 1. a 2. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené úrokovou sadzbou pre povolené prečerpanie účtu, ktorú Banka zverejní v prevádzkových priestoroch pobočiek Banky a na www.csob.sk, Úrok z peňažných prostriedkov čerpaných v rámci povoleného prečerpania je splatný na konci každého kalendárneho mesiaca. Úverový limit nie je dovolené prekročiť. V prípade, že Klient Úverový limit prekročí, bude čiastka, o ktorú bol Úverový limit prekročený, úročená debetnou úrokovou sadzbou uplatňovanou pre bežné účty. Výšku debetnej úrokovej sadzby uverejňuje Banka v prevádzkových priestoroch pobočiek Banky a na www.csob.sk.

10. Podľa článku III. bod 6. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, banka je oprávnená účtovať klientovi za svoje služby pri poskytovaní povoleného prečerpania odplatu, ktorú predstavujú poplatky banky podľa Sadzobníka pre fyzické osoby - občanov.

11. V zmysle článku VI. bod. 1 písm. d) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, klient je počas celej doby trvania zmluvy a až do úplného splnenia všetkých záväzkov z nej vyplývajúcich povinný zabezpečiť na bežnom účte, ku ktorému je povolené prečerpanie poskytnuté, mesačný obrat vo výške minimálne 50 % úverového limitu.

12. Podľa článku VII. bod 1. písm. a) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, banka je oprávnená urobiť jedno alebo viac opatrení uvedených v ods. 2) tohto článku, ak nastane skutočnosť, ktorá znamená alebo vyvolá podstatnú zmenu podmienok, podľa ktorých bolo poskytnuté povolené prečerpanie, a ktorá môže podľa posúdenia banky ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov klienta.

13. Podľa bodu 2. písm. a) vyššie uvedeného článku, banka je oprávnená kedykoľvek potom, ako nastane čo i len jedna zo skutočností podľa ods. 1. tohto článku, oznámením odoslaným klientovi vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky.

14. Oznámením zo dňa 1.3.2014 žalobca žalovanému oznámil, že nakoľko nevyrovnal dlh vyplývajúci z účtu, žalobca vyhlásil ku dňu 28. 02. 2014 pohľadávku z úveru za splatnú. Zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 446,49 eur. Oznámenie adresované žalovanému bolo doručené žalovanému dňa 06. 03. 2014.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 02. 08. 2016 uviedol, že k uvedenému dňu eviduje žalobca voči žalovanému nesplatenú istinu vo výške 300 eur (strana 1. Výpisu z účtu), t.j. istinu dlhu v rovnakej výške, v akej bola vyčíslená dlžná istina v návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 11. 07. 2016 (pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o prečerpaní je spolu vo výške 546,55 eur, ktorú predstavuje istina vo výške 300 eur, úrok vo výške 153,99 eur vyčíslený ku dňu 30.04.2016 a úrok z omeškania vo výške 92,56 eur vyčíslený ku dňu 30.04.2016).

16. Podľa § 261 ods. 3 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716)

17. Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

18. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

19. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá dňa 20. 10. 2010 za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Podľa § 52 ods. 2 až 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

28. Podľa § 1 ods.2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania, Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

40. V zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. V danom prípade strany sporu uzatvorili zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania žalovaného na jeho bežnom účte do výšky úverového rámca 300 eur. Tieto skutočnosti neboli spornými. Uzatvorením zmluvy vznikol formálne absolútny obchodný vzťah a spravuje sa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Napriek skutočnosti, že zmluva o úvere, je absolútnym obchodnozväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Z formálneho hľadiska je teda zmluva medzi účastníkmi uzavretá podľa Obchodného zákonníka a mala by sa riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko však sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd má za to, že je rozpor medzi podmienkami, ktoré pre žalovaného zo zmluvy vyplývajú v prípade žeby išlo o obchodnoprávny vzťah a ak by išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže podľa Obchodného zákonníka sú obchodné podmienky prísnejšie ako podľa Občianskeho zákonníka, napr. ohľadne premlčania, výšky úrokov z omeškania.

44. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

45. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

46. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

47. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

48. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

49. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zo strany žalobcu bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie na jej bežnom účte v roku 2010, a to do výšky úverového rámca 300 eur a tým bola medzi stranami sporu uzatvorená úverová zmluva. Zo strany žalobcu bol úver zosplatnený až ku dňu 28. 02. 2014.

50. Okrem právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku na zmluvný vzťah medzi stranami sporu, nakoľko ide o povolené prečerpanie na bežnom účte, treba aplikovať ustanovenie § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zmluvu o povolenom prečerpaní k bežnému účtu preskúmať z pohľadu náležitosti, ktoré na takéto zmluvy kladie tento predpis.

51. Súd preto skúmal uzavretú zmluvu o povolenom prečerpaní hlavne z pohľadu ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z dôkazov predložených žalobcom nemal za preukázané, že by zo strany žalobcu pri poskytnutí povoleného prečerpania došlo k splneniu povinnosti vyplývajúcej mu z 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

52. Zo strany žalobcu malo dôjsť najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy k písomnému informovaniu žalovaného o úverovom limite, ak bol stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Taktiež v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy ako aj termín konečnej splatnosti. V predmetnej zmluve o povolenom prečerpaní sa však nachádzal iba údaj o úverovom limite 300 eur a aj údaj o úrokovej sadzbe 16,90 %. Uvedený je iba odkaz na Obchodné podmienky.

53. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní tak nevyplývajú podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní, ktoré vyžadoval § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo strany žalobcu neboli predložené ďalšie listinné dôkazy preukazujúce splnenie vyššie uvedeného.

54. Žalovaný teda nebol žalobcom preukázateľne písomne informovaný pred uzavretím zmluvy o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy ako ani o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti.

55. Predmetná zmluva o povolenom prečerpaní ak je typovou zmluvou vopred pripravenou žalobcom, v ktorej sú naformulované žalobcom stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať.

56. Súd tak je toho názoru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalovaný nebol písomne informovaný o podmienkach, ktoré pre takýto úver vyžadoval zákon spotrebiteľských úveroch. V žalobcom predloženej zmluve o povolenom prečerpaní, od ktorej žalobca odvádza svoje nároky neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní požadované zákonom. Zo strany žalobcu nebola preukázaná existencia určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní s konkrétnymi údajmi. Žalobca súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Podľa názoru súdu je predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní žalovaného je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd tak vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalobca tak v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním si nemôže uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Žalobcovi tak vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka.

57. Z citovaného ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že spotrebiteľ musí byť najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o údajoch vymenovaných v tomto ustanovení. Chýbajúce údaje spôsobia jej neplatnosť.

58. Zákon v uvedenom ustanovení výslovne upravuje, ktoré náležitosti má mať zmluva o úvere pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (10 ods. 1) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov. V prípade, ak zmluva tieto náležitosti neobsahuje a zákon o spotrebiteľských úveroch následky absencie vyžadovaných údajov neupravuje, je potrebné vychádzať zo všeobecnej úpravy Občianskeho zákonníka, čo platí pre akýkoľvek právny úkon. V danom prípade zmluva o povolenom prečerpaní obsahovala len údaj o úverovom limite 300 eur a úrok z omeškania 16,90 %.

59. Zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania uzavretá medzi stranami sporu dňa 20. 10. 2010 nepochybne neobsahovala všetky náležitosti v zmysle ust. § 10 od. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto odporuje zákonu, a preto je v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. V súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 19Co/192/2016 zo dňa 30. 03. 2017.

60. V predmetnej veci treba ešte zdôrazniť, že v danom prípade, ako bolo uvedené vyššie neexistujú podstatné náležitosti, žalobcovi vznikol nárok iba istinu úveru. Žalovaný vyčerpal z predmetného účtu sumu 18.512,54 eur a uhradil sumu 18.403,44 eur, a teda rozdiel predstavuje 109,10 eur. Súd už v rozhodnutí zo dňa 08. 06. 2017, priznal žalobcovi sumu 109,10 eur a preto vzhľadom na vyššie uvedené ako aj závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 06. 2018 súdu neostávalo nič iné len žalobu žalobcu zamietnuť.

61. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Súd žalobu žalobcu zamietol v časti zrušenia Krajským súdom v Prešove a preto vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 60,08 %. Z uplatnenej sumy 546,55 eur bolo žalobcovi priznaných 109,10 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 19,96 % a neúspech 80,04 %, čo predstavuje úspech žalobcu.

65. Čo sa týka trov odvolacieho konania, Krajský súd v Prešove odvolanie žalobcu v časti 109,10 eur odmietol a zrušil výrok v zamietavom výroku a výroku o trovách. V danom prípade mal úspech žalobca

v rozsahu 80,04 % a žalovaný v rozsahu 19,96 % a preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 60,08 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.